سري جپ صاحب

مداح سري گرو نانڪ صاحب

مداح سري واهگرو رام جي

ڪيرتن سوهلا

راڳ مالا

گرو نانک صاحب آیا

جگر تارٹ کارٹ آیا

هالاڻي دربار صاحب جا مهنت

گوبند داس صاحب ۱۰۸ نماڻي مورت

ارپڻ پتر

اَرپڻ ٿو ڪريان هي پوٿو
ٻچڙو پياري موهني توکي
جو توکي گرو جي ٻاڻي
۽ انيڪ مداهون ڪنٺ
هيون. سائين جي دَر
تي اها ئي وينتي آهي
ته توکي پنهنجي چرڻن ۾
نواس ڏين ۽ چوراسي جي
چڪر کان ڇوٽڪارو ڏين.

سندر مور جاڻي

سرڳواسڻ شريمتي موهني ٻائي
سندرداس مورجاڻي
سرڳواس ١٣ مئي ١٩٧٢

سري جپ صاحب

اڪو او آنڪار، ستنام، ڪرتا پرکہ، نربھؤ، نرونر، اَڪال مورت، اَجوُني، سئڀن، گور پرساد جپ، آد سچ، جگاد سچ، هي ڀي سچ، نانڪ هو سي ڀي سچ.

پؤڙي (١)

سوچي سوچ نہ هووني، جي سوچي لکہ وار
چپي چپ نہ هووني، جي لاء رها لؤتار
ڀکيا ڀکہ نہ اُتري، جي ٻنا پرئان ڀار
سهس سياڻپا لکہ هوه، تہ اِڪ نہ چلي نال
ڪؤ سچيارا هوئيئي، ڪؤ ڪوڙي ٽٽي پال
حڪم رضائي چلڻا، نانڪ لکيا نال

پؤڙي (٢)

حڪمي هوون آڪار، حڪم نہ ڪهيا جائي

ڪٿ ڪٿ ڪٿي، ڪوٽي ڪوٽ ڪوٽ.
ديدا دي، لئندي ٿڪ پاهه،
جڳا جڳنتر، کاهي کاهه.
حڪمي حڪم چلائي راهه،
نانڪ وگسيءِ ويپرواهه.

پؤڙي (٤)

ساچا صاحب ساچا ناءُ- ڀاکيا ڀاءُ اَپار-
آکھ منگھ، ديھ ديھ، دات ڪري داتار،
ڦيرڪ اَڳي رکيئي، جت دسئي دربار-
مهوک بولڻ بوليئي، جت سڻ ڌري پيار
امرت ويلا سچ ناءُ، وڏيائي ويچار-
ڪرمي آوي ڪپڙا، ندري موک دوار،
نانڪ ايون جاڻيئي، سڀ آپي سچيار.

پؤڙي (٥)

ٿاپيا نہ جاءِ، ڪيتا نہ هوءِ-

حڪمي هوون جيءَ، حڪم ملي وڏائي،
حڪمي اُتم نيچ، حڪم لکي دک سک پائيئه.
اڪنا حڪمي بخشيش، اک حڪمي سدا ڀوائيئه.
حڪمي اندر سڀڪو، ٻاهر حڪم نه ڪوءِ
نانڪ حڪمي جي ٻجهي،
ته هؤمي ڪهي نه ڪوءِ

پؤڙي (٣)

گاوي ڪو تاڻ، هووي ڪسي تاڻ
گاوي ڪو دات، جاڻي نيشاڻ،
گاوي ڪو گڻ وڏيائيئا چار.
گاوي ڪو وديا وکم وچار،
گاوي ڪو ساج ڪري تن کيه،
گاوي ڪو جيءَ لئي، ڦر ديهه.
گاوي ڪو جاپي دسي دُور،
گاوي ڪو ويکي حادران حدُور.
ڪٿنا ڪٿي نه آوي توٽ.

پؤڙي (٧)

جي جڳ چاري آرجا، هور دسوڻي هوءِ،
نوا کنڊ وچ ڄاڻيئي، نال چلي سڀ ڪوءِ
چنگا ناءُ رکائڪي، جس ڪيرت جڳ ليءِ.
جي تس ندر نه آوئي، تا وات نه پڇي ڪيءِ،
ڪيٽا اندر ڪيٽ ڪر، دوسي دوس ڌري -
نانڪ نرگڻ گڻ ڪري، گڻونتيا گڻ دي.
تيها ڪوءِ نه سجهئي، جي تس گڻ ڪوءِ ڪري.

پؤڙي (٨)

سڻئي سڌ پير سر ناٿ-
سڻئي ڌرت ڌول آڪاس،
سڻئي ديپ لوءِ پاتال-
سڻئي پوهه نه سڪي ڪال،
نانڪ ڀڳتا سدا وگاس-
سڻئي دک پاپ ڪا ناس.

آهي آپ نرنجن سوهِ-

جن سيويا، تن پائيا مان،
نانڪ گاوئي، گڻي ندان.

گاوئي، سڻئي، من رکئي ڀاءُ،
دک پرهر سک گهر لئي جاءِ.

گرمکه نادن گرمکه ويدن، گرمکه رهيا سمائي
گر ايسر گر گورک برما، گر پاربتي مائي،
جي هؤ جاڻا آکان ناهي، کهڻا ڪٿن نه جائي،
گرا اڪ ديهه بجهائي،
سڀنا جيئا کا اڪ داتا، سو مين وسر نه جائي.

پؤڙي (6)

تيرٿ ناوا جي تس ڀاوا، وڻ ڀاڻي ڪه ناءِ ڪري،
جيتي سرٺ اپائي ويکا، وڻ ڪرما ڪه ملي لئي،
مت وچ رتن جواهر مانڪ، جي اڪ گرڪي سڪ سڻي
گرا اڪ ديهه بجهائي.
سڀنا جيئا کا اڪ داتا، سو مين وسر نه جائي.

سري جپ جي صاحب

سڻيئي شيخ پير پاتشاه -
سڻيئي آنڌي پاوه راهه -
سڻيئي هاٿ هووه اسگاهه -
نانڪ ڀڳتا سدا وگاس -
سڻيئي دوکـ پاپ کا ناس .

پؤڙي (١٢)

مڃي کي گت کهي نه جاءِ -
جيکو کهي پڇي پڇتاءِ .
کاگد قلم نه لکڻ هار -
مڃي کا بهه کرن وچار -
آئسا نام نرنجن هوءِ .
جيکو من، جاڻي من کوءِ -

پؤڙي (١٣)

مڃي سرت هووءِ من بڌ -
مڃي سگل ڀؤڻ کي سڌ .

پؤڙي (٩)

سڻيئي ايسر برما اِند -
سڻيئي مک سالاهڻ مند ،
سڻيئي جوگ جگت تن ڀيد -
سڻيئي ساست سمرت ويد ،
نانڪ ڀڳتا سدا وگاس ،
سڻيئي دوک پاپ کا ناس ۰

پؤڙي (١٠)

سڻيئي ست سنتوک گيان -
سڻيئي اٺ سٺ کا اِشنان ۰
سڻيئي پڙ پڙ پاوه مان -
سڻيئي لاڳي سهج ڌيان ۰
نانڪ ڀڳتا سدا وگاس -
سڻيئي دوک پاپ کا ناس ۰

پؤڙي (١١)

سڻيئي سرا گڻا کي گاه -

مهي نانڪ نه پڙه ٻڪ،
آتسا نام نرنجن سوءِ،
جيڪو مني، جاڻي من ڪوءِ.

پؤڙي (١٦)

پنچ پرواڻ، پنچ پرڌان.
پنچي پاوه، در گه مان-
پنچي سوهه، در راجان-
پنچا ڪا گور ايڪ ڌيان،
جي ڪو ڪهي ڪري وچار،
ڪرتي ڪي ڪرڻي ناهي شمار.
ڌؤل ڌرم دِيا ڪا پُوت،
سنتوک ٿاپ رکيا جن سُوت.
جيڪو بجهي هووي سچيار،
ڌولي اوپر ڪيتا ڀار-
ڌرتي هور پره هور هور

مڃي مهه چوٽا نا کاهه۔
مڃي جم ڪي ساٿ نه جاهه۔
اَئِسا نام نرنجن هوءِ،
جيڪو مڃ، جاڻي من ڪوءِ۔

پئوڙي (١٤)

مڃي مارگ ٺاڪ نه پاهه۔
مڃي پت سيءُ پرگٽ جاءِ۔
مڃي مگ نه چلي پنٿ۔
مڃي ڌرم سيتي سنبنڌ۔
اَئِسا نام نرنجن هوءِ۔
جيڪو مڃ، جاڻي من ڪوءِ۔

پئوڙي (١٥)

مڃي پاوه موکــ دوار۔
مڃي پرواري ساڌار۔
مڃي ترِي تاري گر سک۔

اَسنک پوڄا، اَسنک تپ تاءِ.
اَسنک گرنٿ، مک وید پاٺ،
اَسنک جوڳي، من رهه اُداس.
اَسنک ڀڳت، گڻ گيان وچار،
اَسنک ستي، اَسنک داتار.
اَسنک سُور، مهه ڀکـــ سار،
اَسنک مون، لؤ لاءِ تار.
قدرت ڪوڻ ڪها وچار،
وارِيا نه جاوا ايک وار،
جو تُڌ ڀاوي سائي ڀلي ڪار،
تون سدا سلامت نرنڪار.

پؤڙي (١٨)

اَسنک مُورک، اَنڌ گهور،
اَسنک چور، حرام خور،
اَسنک اَمر ڪر جاهه زور،

تس تي ڀار تلي ڪوڻ جور.
جيءَ جات رنگا ڪي ناو،
سڀنا لکيا وُڙي ڪلام.
اهه ليکا لکہ جاڻي ڪوءِ،
ليکا لکيا ڪيتا هوءِ.
ڪيتا تاڻ سئالهہ روُپ،
ڪيتي دات جاڻي ڪوڻ ڪوُت.
ڪيتا پساءُ اهڪو ڪواءُ،
تس تي هوئي لکہ دريائُ،
قدرت ڪوڻ ڪها ويچار،
وارِئا نہ جاوا اهڪ وار.
جو تڌ ڀاوي سائي ڀلي ڪار،
تون سدا سلامت نرنڪار.

پوُڙي (١٧)

اَسنکہ جپ، اَسنکہ ڀاءُ،

آکري لکڻ بولڻ ٻاڻ،
آکران سر سنجوڳ وکاڻ،
جن ايھ لکي تس سر ناھ،
جو فرمائي تو تو پاھ.
جيتا کيتا تيتا ناءُ،
وڻ ناوي ناھيں کو ٿاءُ.
قدرت ڪوڻ ڪها وچار،
وارئا نہ جاوا ايک وار.
جو تڌ ڀاوءِ سائي ڀلي ڪار،
تون سدا سلامت نرنڪار.

پوڙي (٢٠)

ڀريئي هٿ پير، تن ديھ،
پاڻي ڌوتي، اترس کيھ،
موت پليتي، ڪپڙ هوءِ،
دي صابوڻ، لئيئي اوھ ڌوءِ.

أسنک گل وڍ هتيا کماهہ،
أسنک پاپي پاپ کر جاہ،
أسنک کوڙ کار کوڙي ڦراہ،
أسنک ملیچھ مل ڀک کاہ.
أسنک نندک سر کرهہ ڀار-
نانڪ نیچ کهی وچار،
وار نا نہ جاوا ایک وار،
جو تد ڀاوء سائي ڀلي کار،
تون سدا سلامت نرنکار.

پؤڙي (١٩)

أسنک ناؤ، أسنک ٿاؤ.
أگم أگم أسنک لوء،
أسنک کهہ سر ڀار هوء.
أکري نام أکري سالاهہ،
أکري گيان گيت گڻ گاهہ،

ڪوڻ س ويلا، وقت ڪوڻ،
ڪوڻ ٿت، ڪوڻ وار.
ڪوڻ س رتي، ماه ڪوڻ، جت هوآ آڪار-
يل نہ پائيا پنڊتي، جہ هووہ ليک پراڻ-
قت نہ پائيو نوديا، جہ لکن ليک قراڻ-
ت وار، نہ جوگي جاڻي، رت ماه نا ڪوئي،
ا ڪرتا سرٺي ڪؤ ساجي، آپي جاڻي سوئي،
ڪؤ ڪر آکا، ڪؤ سالاهي،
ڪہ ورني، ڪؤ جاڻا-
انڪ آکڻ سيڪو آکي، اڪ دؤ اڪ سياڻا.
ڏا صاحب وڏي نائي، ڪيتا جاڪا هووہ-
انڪ جيڪو آپو جاڻي، آگيا گيا نہ سوهي.

پؤڙي (٢٢)

الا پاتال، لک آگاسا آگاس-
وڙڪ اوڙڪ ڀال ٿڪي، وید ڪهن اڪ وات-

ڀرائيه هٿ پايا ڪٿي سنگ،
آهه ڌوبيه، ناوءِ ڪي رنگ،
پني پاپي آکڻ ناهه،
ڪر ڪر ڪرڻا، لکه ليه جاهه.
آپي ٻيج، آپهي کاهه.
نانڪ حڪمي، آوهه جاهه.

پؤڙي (٢١)

تيرٿ تپ ديا دت دان،
جي ڪو پاوءِ، تل ڪا مان،
سڻيا منيا، من ڪيتا ڀاءُ،
انتر گت، تيرٿ مل ناءُ،
سب گڻ تيري، ميه ناهي ڪوءِ،
وڻ گڻ ڪيتي، ڀگت نه هوءِ،
سوست آٿ، باڻي برماءُ،
ست سهاڻ، سدا من چاءُ.

ٽاڪي اَنت نہ پائي جاهہ.
ايهہ اَنت، نہ ڄاڻي ڪوءِ.
بهتا ڪهيئي، بهتا هوءِ.
وڏا صاحب، اوُچا، هووہ ڪوءِ.
اوُچي اوُپر، اوُچا ناءُ.
ايوڏ اوُچا، هووءِ ڪوءِ.
تس اوُچي ڪوُ ڄاڻي سوءِ.
جيوڏ آپ، ڄاڻي آپ آپ.
نانڪ ندري، ڪرمي دات.

پوُڙي (٢٥)

بهتا ڪرم، لکيا نا جاءِ.
وڏا داتا، تل نہ طماع.
ڪيتي منگهہ، جوڌ اَپار.
ڪيتيئا گڻت، نهي وڇار،
ڪيتي کپ، ٽٽهہ وڪار.

سھس اَنارہ کھن ڪٿيا ، اَڪلوُ اِڪ ذاتہ.
ليکا ھوءِ تہ لکيئي، ليکي ھوءِ وڻاس -
نانڪ وڏا آکيئي ، آپي جاڻئي آپ .

پؤڙي (٢٣)

سالاھي سالاہ ، اِتي سُرت نہ پائيا -
ندِيا اَتي واھ ، پَوَھ سمنڊ نہ جاڻيئھ .
ڪيري لل نہ ھو وني، جس لس منھ نہ وسرہ.

پؤڙي (٢٤)

اَنت نہ صفتي، ڪھڻ نہ اَنت -
اَنت نہ ڪرڻي دڻ نہ اَنت .
اَنت نہ ويکڻ، سڻڻ نہ اَنت .
اَنت نہ جاپئي ڪيا مَن مَنت .
اَنت نہ جاپئي، ڪيتا آڪار -
اَنت نہ جاپئي، پارا وار .
اَنت ڪارڻ، ڪيتي بللاھ -

اَمل آوهہ، اَمل ليءِ جاهہ۔
اَمل ڀاءِ، اَملا سماهہ۔
اَمل ڌرم، اَمل ديباڻ۔
اَمل تل، اَمل پرواڻ۔
اَمل بخشيش، اَمل نيشاڻ۔
اَمل ڪرم، اَمل فرماڻ۔
اَملو اَمل، آکيا نا جاءِ۔
آکہ آکہ، رهي لؤ لاءِ۔
آکهہ ويد، پاٺ پراڻ۔
آکهہ پڙهي، ڪرہ وکاڻ۔
آکهہ برمي، آکهہ اِند۔
آکهہ گوپي، تيءِ گووند۔
آکهہ ايسر، آکهہ سِڌ۔
آکهہ ڪيتي، ڪيتي بُڌ۔
آکهہ دانؤ، آکهہ ديو۔

ڪيتي لئي لئي، مُڪر پاهه.
ڪيتي مورک، کاهي کاهه.
ڪيتيا دوک ڀوک، سد مار.
ايهه ڀي داتِ، تيري داتار.
ٻند خلاصي، ڀاڻي هوءِ.
هور آک نه سڪي ڪوءِ.
جي ڪو کائڪ، آکڻ پاءِ.
اوهه ڄاڻي، جيتيئا مهه کاءِ.
آپي ڄاڻي، آپي ديءِ.
آکهه سڀ ڀي، ڪيئي ڪيءِ.
جس نو بخشي، صفت سالاهه.
نانڪ پاتشاهي پاتشاهه.

پؤڙي (٢٦)

اَمل گڻ، اَمل واپار.
اَمل واپاريئي، اَمل ڀنڊار.

وه تهنو ٻؤڻ پاڻي ٻيسنتر،
گاوه راجا ڌرم دواري-
وه چت گپت لکه جاڻهه، لکه لکه ڌرم وچاري-
وه ايسر برما ديوي، سوهن سدا سواري-
وه اند اندآسڻ ٻيٺي، ديوتيا در نالي۔
وه سد سماڌي اندر ؛ گاون ساڌ وچاري-
ون جتي ستي سنتوکي، گاوه وير کراري-
ون پنڊت پڙن رکيسر، جگ جگ ويدا نالي-
وه موهڻيا من موهن ؛ سرگا مڇ پياالي-
وه رتن اپائي تيري ؛ اٺسٺ تيرٿ نالي-
وه جوڌ مها ٻل سورا ؛ گاوه کاڻي چاري-
وه کنڊ منڊل ورڀنڊا ؛ کر کر رکي ڌاري-
يئي تڌ نو گاوه جو تڌ ڀاون ؛
رتي تيري ڀڳت رسالي-
ور کيتي گاون سي مين چت نه آون ؛
نانڪ کيا وچاري۔

آکهہ سر نر من جن سیوُ۔

کیتي آکهہ، آکڻ پاهہ۔

کیتي کهہ کهہ، اُٹھ اُٹھ جاء۔

ایتي کیتي، هور کرٹهہ۔

تا آکہ نہ سکهہ، کیتي کیٔ۔

جیوڈ بھاوء، تیوڈ هوءِ۔

نانک جاڻيہ ساچا سوء۔

جیکو آکيہ، بول وگاڑ۔

تا لکهیٔيہ سر، گاوارا گاوار۔

(٢٧) پوڑي

سو در کیها سوگهر کیها، جت بهہ سرب سمالي

واجي ناد انیک اسنکا، کیتي واوڻ هاري

کیتي راگ پري سیٔ کهیٔن،

کیتي گاوڻ هاري

سنجوڳ وڄوڳ ڏهه ڪار چلاوهه، ليکي آوهه ڀاڳ-

آديس تسي آديس.

آد اَنيل اَناد اَناهت، جگ جگ ايڪو ويس.

ٻوڙي (٣٠)

ايڪا مائي جگت وياڻي، تن چيلي پروان.

اِڪ سنساري اِڪ ڀنڊاري، اِڪ لائي ديٻان.

جو تس ڀاوهه، تويي چلاوهه، جؤ هووي فرمان.

اوهه ويکي اُونا نظر نه آوي، ٻهتا ايهه وڏان.

آديس تسي آديس.

آد اَنيل اَناد اَناهت، جگ جگ ايڪو ويس.

ٻوڙي (٣١)

آسڻ لوءِ لوءِ ڀنڊار.

جو ڪڇهه پايا، س ايڪا وار.

ڪر ڪر ويکي سرجڻهار.

نانڪ سچي ڪي ساچي ڪار.

سوئي سوئي سدا سچ صاحب، ساچا ساچي نائي
هي ڀي هوسي جاء جاسي، رچنا جن رچائي
رنگي رنگي ڀاتي ڪر ڪر، جنسي مايا جن اپائي
ڪر ڪر ويکي ڪيتا آپڻا، جو اسدي وڏ يائي
جو تس ڀاوي سوئي ڪرسي، حڪم نه ڪرڻا جائي
سو پاتشاه شاها پات صاحب، نانڪ رهڻ رضائي

پؤڙي (٢٨)

مندا سنتوکه سرم پت جهولي، ڌيان ڪي ڪره ڀڀوت
کنٿا ڪال ڪئاري ڪايا جڳت ڏنڊا پرتيت
آئي پنٿي سگل جماتي، من جيتي جگ جيت
آديس تسي آديس-
آد انيل اناد اناهت، جگ جگ ايڪو ويس

پؤڙي (٢٩)

ڀڳت گيان، ديا ڀنڊارڻ، گهٽ گهٽ واجه ناد
آپ ناٿ، ناٿي سڀ جا ڪي، رڌ سڌ اوڙا ساد

جس هٿ جور، ڪر ويکيو سوءِ
نانڪ اُتم نيچ نہ ڪوءِ.

پؤڙي (٣٤)

راتي رتي ٿتي وار-
پؤڻ پاڻي اگني پاتال ؛
تس وچ ڌرتي ٿاپ رکي ڌرمسال-
تس وچ جيءَ جگت کي رنگ-
تن کي نام انيڪ اننت.
ڪرمي ڪرمي هوءِ وچار-
سچا آپ سچي ڌربار-
تٿي سوهن پنچ پروان
ندري ڪرم پوي نيشان.
ڪچ پڪائي اوٿي پاءِ-
نانڪ گئيا جاپي جاءِ-

پؤڙي (٣٥)

ڌرم کنڊ کا ايهو ڌرم-
گيان کنڊ کا آکهہ ڪرم.

آد يس تسي آد يس -
آد اَنيل اَناد اَناهت، جگ جگ ايکو ويس

پؤڙی (۳۲)

اَک دوُ جيڀوُ لک هوهہ، لک هووه لک ويس
لک لک گيڙا آکيهہ، ايک نام جگديس -
ايت راه پت پوڙيا، چڙيئي هوء اِکيس
سڻ گلا آکاس کي، کيٽا آئي ريس -
نانک ندري پائيئي، ڪوُڙي ڪوُڙي ٿيس

پؤڙي (۳۳)

آکڻ جور، چپي نہ جور،
جور نہ منگڻ، ديڻ نہ جور -
جور نہ جيوڻ، مرڻ نہ جور -
جور نہ راج، مال من سور -
جور نہ سرتي، گيان وچار -
جور نہ جگتي، ڇُٽي سنسار ۔

پؤڙي (٣٧)

ڪرم کنڊ ڪي ٻاڻي زور-
تٿي هور نه ڪوئي هور.
تٿي جوڌ مها ٻل سؤر-
تن مهه رام رهيا ڀرپور.
تٿي سيتو سيتو مهما ماه.
تاڪي روپ نه ڪٿني جاه.
نا اُهه مره نه ٺاڳي جاهه-
جن ڪي رام وسي من ماه
تٿي ڀڳت وسه ڪي لوهه-
ڪره آنند سچا من سوهه.
سچ کنڊ وسي نرنڪار-
ڪر ڪر ويکي ندر نهال-
تٿي کنڊ منڊل ورڀنڊ.
جيڪو ڪٿي ته اَنت نه اَنت-
تٿي لوهه لوهه آڪار-
جؤ جؤ حڪم تؤه تؤڪار.

کيتي ٻوٽ پاٽي پَسنتر، کيتي کان مهيس
کيتي ارمي گهاڙت گهڙيئي، رُوپ رنگ کي ويس
کيتيا کرم ڀُومي مير، کيتي کيتي ڌُوُ اُپديش
کيتي اِند چند سور، کيتي کيتي منڊل ديس
کيتي سڌ ٻُڌ ناٿ، کيتي کيتي ديوي ويس
کيتي ديو داڻو مُن، کيتي کيتي رتن سمند
کيتيا کاڻي کيتيا باڻي، کيتي پات نرند
کيتيا سرتي سيوڪ کيتي نانڪ انت نه انت

پؤڙي (٣٦)

گيان کنڊ مهه گيان پرچنڊ
تٿي ناد ٻنود کوڊ آننڊ.
سرم کنڊ کي باڻي رُوپ.
تٿي گهاڙت گهڙيئي بهت انُوپ.
تاڪيا گلا ڪٿيا نا جاهه.
جي کو کهي پڇي پڇتاهه.
تٿي گهڙيئي سرت من ٻڌ.
تٿي گهڙيئي سرا سدا کي سڌ.

مداح

گرو نانڪ صاحب جي

(١)

آهين ڪلجگ ۾ قائم سَت ڪرتار،
ٿهي لوڪن جو مالڪ آهين مختيار،
ڪنهن تنهنجو نه پاتو اَنت پار،
اُڌارڻ لاءِ سڀن جي لڌو اَوتار،
نماڻيءَ جو وسيلو شاه نانڪ،
حمايت پشت مهنجي شاه نانڪ.

(٢)

يڪمت پهلاج سان ٿئين تون سهائي،
جو اُن تي پيڙ هرناڪش جي آئي،
ڪٿي راوڻ، ڪٿي لنڪا لٽائي،

وکهي وکسي کر وچار-
نانڪ کيتا کرڻا سار-

پؤڙي (۳۸)

جت پاهارا، ڌيرج سنار-
اهرڻ مت، ويد هٿيار-
ڀؤ کلا اگن تپ تاءُ-
ڀانڊا ڀاءُ امرت تت ڍال.
گهڙيئي شبد سچي ٽڪسال.
جن ڪؤ ندر ڪرم تن ڪار-
نانڪ ندري ندر نهال.

سلوڪ

پؤڻ گورو، پاڻي پتا، ماتا ڌرت مهت-
ڏوس رات دءِ دائي دائيا، کيلي سگل جگت
چڱائيان برائيان، واچي ڌرم حدور-
ڪرمي آپو آپڻي، ڪي نيڙه ڪي دور-
جني نام ڌيائيا- گئي مسقت گهال-
نانڪ تي مک اوجلي، ڪيتي ڇٽي نال.

سڀين پاپن خطائون آھن مون ڏانھن ،

نماڻي جو وسيلو شاھ نانڪ ،

حمايت پشت منھنجي شاھ نانڪ .

(٥)

جنھين جيئو سوالو جاب منھنجو ،

منھنجي دل مان دکھ وھم سڀ ويو ،

دنيا ۾ سرخرو اڳيرو آھو ٿيو ،

مطلب من گھريو حاصل منھنجن جو ٿيو ،

نماڻي جو وسيلو شاھ نانڪ ،

حمايت پشت منھنجي شاھ نانڪ .

(٦)

حضوري حڪم جي ڪا واڳ ڏي مون ،

عمر اقبال جو امداد ڏي مون ،

نعم حاصل طالع بيدار ڪر مون ،

ڀڳت ڀيڇن ٿي ڪٿي ٿو عطائي،

نماڻي جو وسيلو شاه نانڪ،

حمايت پڻ مهنجي شاه نانڪ.

(٣)

تنهنجي در تي سوالي جهڙو آهي،

تنهن کي غرض ٻي ڪا پرواه ناهي،

سڀ يارن نذر جو ٿو لي انگ آهي،

پيا تنهنجي نڪا ٻي واه مون آهي،

نماڻي جو وسيلو شاه نانڪ،

حمايت پڻ مهنجي شاه نانڪ.

(٤)

ٿاپت مون کي ڀيڙو آه تو ڏانهن،

اوڪي وڃي ٿي همراه مون ڏانهن،

نظر ڪر لطف جي ڏاتار مون ڏانهن،

سچائيءَ لنگهه لنگهي دامن لڳل جنهن،
نمائيءَ جو وسيلو شاه نانڪ،
حمايت پشت منهنجي شاه نانڪ.

(٩)

ذڪر ذي ياد پنهنجو مون کي دائم،
رکين محبت ۾ پنهنجي مون کي قائم،
لنهنجا گڻ ڳايان بي انت هردم،
عزت ۾ رکي مون کي جيڪو جيئان دم،
نمائيءَ جو وسيلو شاه نانڪ،
حمايت پشت منهنجي شاه نانڪ.

(١٠)

رهان سنتار لنهنجي عشق ۾ آءٌ،
لنهنجو مشڪل ڪشا ظاهر آهي نانءُ،
مريض جو شفا داروُن لنهنجو نانءُ،

اچي دشمن ڪري زاري اڳي مون،
نمائيءَ جو وسيلو شاھ نانڪ،
حمايت پشت منهنجي شاھ نانڪ.

(٧)

خزاني غيب مان وڌي رزق وافر،
لڳان تنهنجي لوڙ ۾ والي منڪان ور،
آهيان ڪاھل تنهنجي بندگيءَ ۾ قاصر،
جڏهن وڃي پڪاريان ٿي تون حاضر،
نمائيءَ جو وسيلو شاھ نانڪ،
حمايت پشت منهنجي شاھ نانڪ.

(٨)

دليون دلگير ڪي ڪوڏي دلاسو،
ڪريان قرض مرض کان تون آجو،
سڀئي ياريان سنوار جي ڪار جي منهنجو،

ٻڌاءُون تون عيب بخشين سڀ گناهان،
نماڻيءَ جو وسيلو شاه نانڪ،
حمايت پشت مهنجي شاه نانڪ.

(١٣)

شهنشاه حال مهنجي دل اندر جو،
سڀوئي ڄاڻين تون ڄاڻهار مهنجو،
سگهو فرياد رس ڪر فضل ٻهنجو،
ٻڌان مدحت رسائين رزق سهنجو،
نماڻيءَ جو وسيلو شاه نانڪ،
حمايت پشت مهنجي شاه نانڪ.

(١٤)

صبر ڪر شڪر شاڪر ٿيو گذاريان،
پياسي درشن تهنجي جو آهيان،
سدا اُتم شوق دل ۾ هيئڙن تو ڀايان،

نتاون جو سدا آهين لون آسان،
نماڻي جو وسيلو شاه نانڪ،
حمايت پشت مهنجي شاه نانڪ

(۱۱)

زيارت مهنجي درگه جي ڪرائح،
ڪيئي راجا اچن پرجا انهيءَ جاءِ،
وهي گنگا ۽ جمنا سرسوتي آهي،
امرتسر، اسي مهنجو ڏيرو آهي،
نماڻي جو وسيلو شاه نانڪ،
حمايت پشت مهنجي شاه نانڪ،

(۱۲)

سچي سرڪار مهنجي شاه شاهان،
مهنجي در تي ڪروڙين داد خواهان،
سڀ تون سڀ کهن جون عرض آهان،

لهندي ديدار جي آسا رهي مون،
نماڻيءَ جو وسيلو شاهہ نانڪ،
حمايت پشت مهنجي شاهہ نانڪ.

(١٧)

ظالم ظلم ڪري ٿو زور ڀاري،
وڃائج ڪارپت اُن جي تون ساري،
سڻج تون درد مدن جي ڪا زاري،
مدد مسڪين سان ڪر شاهہ پاري،
نماڻيءَ جو وسيلو شاهہ نانڪ،
حمايت پشت مهنجي شاهہ نانڪ.

(١٨)

عجب اسرار جڳ ۾ آ لڌهن جو،
آهين همراهہ مڙهن ۽ ڏڏن جو،
جنهن ڪي ڀروسو ڀيو ناهہ ڪنهن جو،

ٿهنجي داسن جو داس آءٌ سڏايان،
نماڻي جو وسيلو شاه نانڪ.
حمايت پشت منهنجي شاه نانڪ.

(١٥)

ضعيف و ناتوان مسڪين آهيان،
ڪانهي طاقت جسي جيءَ ۾ نه پانيان،
ڏي ٻل پنهنجو نه مدعين کي نوايان،
هميشه همت جو تو هٿيار چاهيان،
نماڻيءَ جو وسيلو شاه نانڪ،
حمايت پشت منهنجي شاه نانڪ.

(١٦)

طلب ديدار جي دائم رهي مون،
تما ٿهنجي چرنن جي رهي مون،
طبع روشن عقل دانش ڏي مون،

سيوئي روشن آھي مذڪور لوڪي،
نماڻي جو وسيلو شاھ نانڪ،
ھماس پشت مھنجي شاھ نانڪ،

(٢١)

قوي قوت ۽ قدوس آھ لوڪي،
جيڪي پائين ليکن ڏي مھت مولکي،
ٻئي جي آس ھرگز ناھ مولکي،
سواءِ تنھنجي ڏيان فرياد کنھن کي،
نماڻي جو وسيلو شاھ نانڪ،
ھماس پشت مھنجي شاھ نانڪ،

(٢٢)

ڪريان مدح مھنجي مدعين کي،
وڏي سگھ آھ پارس پرش لوڪي،
سھوئي احوال روشن آھ لوڪي،

اوڳل ڪومت تنهن سان آه تنهن جر،
نماڻي جو وسيلو شاه نانڪ،
حمايت پشت مهنجي شاه نانڪ.

(١٩)

غريبن جو اَجهو آهين تون آڌار،
جهنهنجو ڪلجگ ۾ تنهن جو آه تروار،
تنهنجي اَستت ڪرڻ اه سدا وار،
دکيون دل کي دلاسو ڏيڻ ڏاتار،
نماڻي جو وسيلو شاه نانڪ،
حمايت پشت مهنجي شاه نانڪ.

(٢٠)

فضل في الحال ڪر ڪو پنهنجو مولتي،
مهنجو ننڪ آهي شهنشاه تولي،
جنهن جا آه پڌايان حال تولي،

مهنجي من جا سڀئي سمسا مٽائين،
نماڻي جو وسيلو شاه نانڪ،
حمايت پشت مهنجي شاه نانڪ.

(۲۵)

ملڪ الموت سڀ عالم کپايو،
پدر مادر برادر ڪم نه آيو،
زن و فرزند پيارو ڪجهه نه پاتيو،
سنگي ساٿي پنهنجو سنڌام پاتيو،
نماڻي جو وسيلو شاه نانڪ،
حمايت پشت مهنجي شاه نانڪ،

(۲۶)

نوازش جي نظر هڪس آلي ڪر،
لطف ۽ رحم جي باجهه ڪون ڪر،
نوڙي عجز پريو آهيان سراسر،

سري گرو نانڪ شاهه جي مداح
نوازي لطف سان ٻنهجي سڪن کي ،
نماڻي جو وسيلو شاهه نانڪ.
حمايت پشت منهنجي شاهه نانڪ.

(٢٣)

گناهن منهنجن جو ناهه ڪو پار،
عفو عاصي لئي ڪرڻ دائم نگهدار،
مندو لوڙي گندو آهيان گنهگار،
نه ٻه مُوڙهي جي لون: مالڪ ڪندي سار،
نماڻي جو وسيلو شاهه نانڪ،
حمايت پشت منهنجي شاهه نانڪ.

(٢٤)

لڄن لائق لون شهنشاهه آهين،
سڪڻي جو پرو سو آڌار آهين،
ٻهي جهانن جو وارث وير آهين،

سدائين سوپ ڏي مون کي ستار،
نماڻي جو وسيلو شاه نانڪ،
حمايت پشت مهنجي شاه نانڪ.

(٢٩)

ڏينو آهي هيءَ حاجت مدد کي،
مون کي پنهنجي چرڻن جو ڌيان ڏي،
ڌرمراء جي پڇا کان بچاءُ ڏي،
انتڪال ويلي پنهنجو نام چت ڏي،
نماڻيءَ جو وسيلو شاه نانڪ،
حمايت پشت مهنجي شاه نانڪ.

(٣٠)

جيڪو پڙهندو هيءُ مداح صبح پرڀات،
سچائيءَ دل کون جاڳي پوئينءَ رات،
نه رهندي انهي من ۾ ڪائي ٻي بات،
پنهنجون پوريون ٿينديون من جون مرادات
نماڻيءَ جو وسيلو شاه نانڪ،
حمايت پشت مهنجي شاه نانڪ.

تنهنجي پشتي اٿم نه ناه ڪو ڏر،

نمائي جو وسيلو شاه نانڪ،

حمايت پشت منهنجي شاه نانڪ.

(٢٧)

وسيلو ٿئي وسيلو ٿئي وسيلو،

نه ڇوڙان تون مون کي آخر اڪيلو،

بنا تنهنجي نه آهي ڪو ٻيو حيلو،

شرم لاڄ رکڻ ڪر ڪو واهر ويلو،

نمائي جو وسيلو شاه نانڪ،

حمايت پشت منهنجي شاه نانڪ.

(٢٨)

هيڪر همراه ٿئي مون سان ڏاتار،

مدعئي کي مات ڪر دشمن گرفتار،

گهڻو رهزن ۽ ظالم آهي خونخوار،

(٣)

ي صاحب ستار - آهيان آءٌ گنهگار
ٿس اچي تنهنجي لار - پتر دولت پروار
هن ۾ ٿيس گرفتار - ٻڌي کي ٻانهن ڏيئي تار
نهنجا واهگرو رام - ٻنڌو شرن تنهنجي رام
نهنجا پورن ڀڳوان - ٻابا آهين سدا مهروان.

(٤)

نهنجي ممتا کي مار - اهنڪار کي نوار
ڪام ڪروڌ کي اپار - سرن ٻالڪ سڀار
ٽيج ٻريت جي پڪار - سکهو سرن کي سدار
نهنجا واهگرو رام - ٻنڌو سرن تنهنجي رام
نهنجا پورن ڀڳوان - ٻابا آهين سدا مهروان.

(٥)

ن هيٺن لي ديال - سدا رهين تون ڪرپال

مداح واهگرو رام

ايڪو اونڪار ست ڪرتار

هي پرانتم سک سار - پنهنجو درشن مون ڏيک
منهنجي اوڏا تون نوار - ڀؤ ساگر کان تون ت
اٿهي ٻيائي کان تون پار - تنهن هميو منهنجو نا
منهنجا واهگرو رام - بندو سرن تنهنجي را
منهنجا پورن ڀڳوان - بابا آهين سدا مهروان

(۲)

توکي سدا نمسکار - دئيا ڪر تون داتا
تنهنجو نام جپيان سار - سڀ جڳت جا آڌا
ڪرپا ڪر درشٽ کي پسار - اچي لهج بابا سا
منهنجا واهگرو رام - بندو شرن تنهنجي شا
منهنجا پورن ڀڳوان - بابا آهين سدا مهروان

جا واهگرو رام - بندو شرن تنهنجي رام
جا پورن پگوان - پاپا آهين سدا مهروان ۔

(٨)

جي اگڙ پير پاء - پنهنجو پاڙ تون پساء
جي ٻر کر جاء - آء آيس تون سر ناء
سکهو ٿي سهاء - اهو عرض مون اگهاء
جا واهگرو رام - بندو سرن تنهنجي رام
جا پورن پگوان - پاپا آهين سدا مهروان ۔

(٩)

ماڻ و هر راء - پنهنجو نيڻهن کو نگاء
پوند کا وساء - ساڻ و سنگهه کو ملاء
جپيان گن گاء - ڏيهه کيهه کي پلاء
جا واهگرو رام - بندو سرن تنهنجي رام
جا پورن پگران - پاپا آهين سدا مهروان ۔

تون آهين ننگي ننگپال - آءٌ آهيان ٻي حال
تون ٻيحالن جو حال - ڪرين خورم خوشحال
منهنجا واهگرو رام - ٻندو سرن تنهنجي رام
منهنجا ٻورن ڀڳوان - بابا آهين سدا مهروان.

(٦)

ڪام ڪروڌ ۾ ڪڇال - وشيہ ڀوڳ ڪيو ڪنگال
سکهو لهه تون سنڀال - بابا سرن جي لڄ پال
ڪٽ مايا جو ڄنجال - ڪرين موڙهل کي نهال
منهنجا واهگرو رام - ٻندو سرن تنهنجي رام
منهنجا ٻورن ڀڳوان - بابا آهين سدا مهروان.

(٧)

پاپ تاپ کان ڇڏاءِ - نرڪ ٻاهه ٻچاءِ
لوڀ لهر کان لنگهاءِ - ٻنهنجو نام تون جپاءِ
ٻرلم ڀڳت ۾ ٻچاءِ - انهيءَ رنگ ۾ رچاءِ

ن کي محبت ڏي مان - آءُ نسوڙو نادان
ڇان ۽ دل وٺندڙ دان - رکج شرم منهنجو شان
هنجا واهگرو رام - ٻندو سرن تنهنجي رام
هنجا پورن ڀڳوان - بابا آهين سدا مهروان .

(۱۳)

هنجي انت نہ کا آد - تون آد ۽ جڳاد
ڳيت جوڙيل سڀ ٻاد - چيو ساڌن سنڪاد
سي ٽيس وسماد - عمر وڃي برباد
هنجا واهگرو رام - ٻندو سرن تنهنجي رام
هنجا پورن ڀڳوان - بابا آهين سدا مهروان .

(۱۴)

ستڃ فاضل فرياد - منهنجا مدعي کرماد
هنجو دور کر داد - دکي دل کي کر شاد
تل کرين مون آباد - سدا ٻار رهين ياد

(١٠)

پنهنجا چرن مون چماءِ - من موڙهل کي سمجهـ
مايا موهه ڏان ڇڏاءِ - پريت ريت کـي وڌ
ٽيس سوالي سرنـاءِ - همت مهر جـو گهـ
مهنجا واهگرو رام - بندو سرن تنهنجي ر
مهنجا پورن پڀوان - بابا آهين سدا مهروان

(١١)

سرب سکن جــو نـــڌان - پريو نرگڻ نربا
بابا تـون سچو سجان - پڀت وچـــل پڀوا
سـکل سنسار سڃاڻ - سب ۾ پورن پـرڌا
مهنجا واهگرو رام - بندو سرن تنهنجي ر
مهنجا پورن پڀوان - بابا آهين سدا مهروان

(١٢)

پـرڻن پرلم جـا پـرڌان - سدا صـب مهربا

(١٧)

ڇا شاهن جا تون شاه - اندر ٻاهر تون آگهاه

ڙين آسرو الاهه - سڀين ٻڌي جي الاهه

ڪرين نماڻي تي نگاه - آهين شاهن جو به شاه

منهنجا واهگرو رام - ٻڌو شرن منهنجي رام

منهنجا پورڻ ڀڳوان - بابا آهين سدا مهروان.

(١٨)

منهنجي چرڻ جو چاهه - ڪرين تون من اماه

جي ڏرڏ ۽ دانهن - سڀين ڏي رهبر راهه

مهن تي ڀڳتن ڪئي ڪاه - تون هيڻن جو همراه

منهنجا واهگرو رام - ٻڌو شرن منهنجي رام

منهنجا پورڻ ڀڳوان - بابا آهين سدا مهروان -

(١٩)

منهنجو نام سدا آنند - چرن سمت چمت آنند

منهنجا واهگرو رام - ٻڌو سرن تنهنجي رام
منهنجا ٻورن ڀڳوان - بابا آهين سدا مهروان ·

(۱۵)

تنهنجو رهيو ٻيا راڄ - تنهنجو سهڻو سڀ ساڄ
آهين مالڪ مهراج - آءٌ موڙهل محتاج
ڪيم ڪوڙا سڀ ڪاڄ - جنهن مان ٿيو ڪونه ڪاڄ
منهنجا واهگرو رام - ٻڌو سرن تنهنجي رام
منهنجا ٻورن ڀڳوان - بابا آهين سدا مهروان ·

(۱٦)

سيني شاهن جو سرتاج - تنهنجي چرنن لئي ناچ
گهمين برهم ڏ نه ساج - مون کي ڪيئه محتاج
ٻيا ٿو نه ٻيو علاج - لڄن ٻرسا رکه لاڄ
منهنجا واهگرو رام - ٻڌو سرن تنهنجي رام
منهنجا ٻورن ڀڳوان - بابا آهين سدا مهروان·

ھنجا واهگرو رام - ٻندو سرن تنھنجي رام
ھنجا پورن ڀڳوان - بابا آهين سدا مهروان .

(٢٢)

اھ واھ اھا رھت - تنھنجي نيھ پري نيت
ڻي ڀڳتن پرتيت - جنھن سان هري ڪري هيت
ھنکي سدا رکي ميت - ڏسان ڪانھ ڪا ڪنيت
ھنجا واهگرو رام - ٻندو شرن تنھنجي شام
ھنجا پورن ڀڳوان - باباآهين سدا مهروان .

(٢٣)

ھو ڏرم ويو اڏرم - اچي اڏم ٿيو عـــام
ڀڳتن پيو ٿي تمام - ڪرڻ گيت پر گھنشام
ر دشٽ تون مدام - پرنتم پار تون انجام
ھنجا واهگرو رام - ٻندو سرن تنھنجي رام
ھنجا پورن ڀڳوان - بابا آهين سدا مهروان

وما رحمت رمانند - مون کي بابا کيو مدد
ڪجن ڪمن ۾ شرمند - تنهنجو نام واهه نکو رنگ
مهڙا واهگرو رام - ٻيو سڀ تنهنجي رام
مهڙا پورن ڀڳوان - بابا آهين سدا مهروان

(٢٠)

تهان دلبر دلبند - تنهنجي جان ۽ پيون پيوند
ٻلي جيءُ وڃي جند - تنهنجي ذات ۽ صفات
تنهنجي طلب لڳي ڏات - تنهنجي پڏي مون صفات
مهڙا واهگرو رام - ٻيو سڀ تنهنجي رام
مهڙا پورن ڀڳوان - بابا آهين سدا مهروان

(٢١)

مون کي ڏاتار ڪر ڏات - تنهنجي طلب لڳي ڏات
اٺئي جاڳان پرڀات - هجين ياد ڏينهن رات
رهي وائي تنهنجي وات - سڀهي ڪائي ٻي نه بات

هندي انجي من ۾ - ڪائي ٻي بات
جون پوريون اُڀندڙون - من جون مرادات
جا واهگرو رام - ٻڌو سڀن تنهنجي رام
جا پورن ڀڳوان - بابا آهن سدا مهروان.

—8•8—

(٢٤)

عجب اجلو ۽ تاب - جنهن کون نور آفتاب
تيو روشن ماهتاب - آءُ خودي ۾ خراب
تنهن جي خود بيتاب - ڏسان کين نوجناب
منهنجا واهگرو رام - بندو شرن تنهنجي را
منهنجا پورن ڀڳوان - بابا آهين سدا مهروان

(٢٥)

تون آهين منهنجو صاحب - کولج پرکمه جو باب
ڏجانءِ شونق جو شراب - هيٺي سان نه کر حساب
سنج سيکهه ۾ شتاب - ڏي بندي کي پرتاب
منهنجا واهگرو رام . بندو سرن تنهنجي را
منهنجا پورن ڀڳوان - بابا آهين سدا مهروان

(٢٦)

جو پڙهندو مداح هيءُ نمه نيم سان پريام
سچائي دل کون - جاڳي پونيءُ راس

ر گور اڪو وس اَنيڪ.

يا جي گهر ڪرلي ڪيرت هوءِ-

و گهر راڪه وڏائي لوه.

سڻي، چسما، گهڙيتا ڀرا، تني واري ماه هوتا،

ؤرج اڪو رت اَنيڪ-

ازڪ ڪرلي ڪي ڪيتي وس.

راگه ڏنا سري محلا پهلا

ڪن ميءِ تال روچند د ٻپڪ ٻمي،

تار ڪا منبل جنڪ مولي.

ؤپ مل آنلو ٻوڻ چورو ڪري،

سڪل بن راء ڦؤلنت جولي.

ڪشي آرلي هوء يو ڪنبد نا ٻيري آرلي،

انتها شبد واجنت ڀيري- اڪ رهاءُ.

سهس لو نڻن، نن نڻن هيءِ لوه ڪو،

سهس مور ست ندا اڪ لو هي.

کیرتن سوهلا

ایکو اونکار ستگرو پرساد

سوهلا راگ گوڑی دیپکی محلا پهلا

جی گهر کیرت اکهیئی، کرتے کا هوئ بیچارو۔
ت گهر گاوه سوهلا، سورئ جٹهارو۔
تم گاوه میری نربهؤ کا سوهلا۔
هؤ واری جت سوهلی سدا سکه هوئ۔
نت نت جیئڑے سمالیئن، دیکهیگا د یؤٹهار۔
تیری داتی قیمت نا پوی، تس داتے کؤڑ شمار۔
سنبت ساها لکهیا، مل کر پاوه تیل۔
دیهو سجڑ اسیسڑیا، جیئ هووی صاحب سیؤں میل۔
گهر گهر ایهو پاهچا، سدڑی نت پؤن۔
سدٹهارا سمریئی، نانک سی د ه آؤن۔

راگ آسا محلا پهلا

چهه گهر، چهه گور، چهه اپدیش۔

هر جن هر هر نام سمائي دک جنم مرڻ ڀؤ کٽيا هي.
اَبناسي پرک پايا پرميشور، بهُ سوڀ کنڊ برهمنڊا هي.
هم غريب مسڪين پرڀ تيري، هر راکُ راکُ وڏ وڏا هي.
جن نانڪ نام آڌار ٽيڪ هي ء،
هر نامي سُک منڊا هي

راگ گؤڙي پوربي محلا پنجوان

ڪر ٻينتي سُڻهُ ميري ميتا، سنت ٽهل کي بيلا-
ايها کاٽ چلهُ هر لاها، آگي بسن سُهيلا
اؤڌ گهٽي دنس رئناري-
من گور مل کاج سواري.
اِهُ سنسار بڪار سنسي مهه، ترِيو برهم گياني.
جسهِ جڳاءِ پياوي اِهُ رس، اَڪٿ ڪٿا تن جاني.
جا ڪؤ آئي سوئي بهاجهُ، هر گور تي مهه بسرا-
نج گهر محل پاوه سُک سهجي، بهر نه هوئگو ڦيرا.
اَنتر جامي پرک بڌاني، سرڌا من کي پوري.
نانڪ داس اِهي سُک مانگي،
مو ڪؤ ڪر سنتن کي ڌوڙي.

سهس پد بمل تن اڪ پد گند بن ؛
سهس تو گند او چلت موهي ۔
سڀ مهه جوت، جوت هيءِ سوءِ ۔
تس ڪي چانڻ سڀ ميءِ چانڻ هوءِ ۔
گور ساکي جوت پرگهٽ هوءِ ۔
جو تس ڀاوي س آرتي هوءِ ۔
هر چرڻ ڪنول مڪرند لوڀت منو،
اَند نو موهه آهي پياسا ۔
ڪرپا جل ديهه نانڪ سارنگ ڪؤ،
هوءِ جا تي تيري ناءِ واسا ۔

راڳ گؤڙي پؤربي محلا چوٿان

ڪام ڪروڌ نگر بهه ڀريا، مل سادو کنڊل کنڊ آهي ۔
پؤرب لکت لکي گور پايا، من هر لو منڊل منڊ آهي
ڪر سادو انجلي پن وڏا هي، ڪر ڏنڊوت پن وڏا هي ۔
ساڪت هر رس ساد نه جانيا، تن انتر هؤمي ڪنڊ آهي ۔
جيئن جيئن چلهه چڀي دک پاوهه، جم ڪال سهه سر ڏنڊ آهي ۔

سري هر واهگورو. سري گورو گرنٿ صاحب
جي کي پاٺ ديدار کا ڌيان درکي بوليو
سري هر واهگورو. سري امرتسر صاحب، ترن تارن
دوکه نوون جي کا ڌيان ڌر کي بوليو سري
هر واهگورو. سري هرواهگورو. سري هرواهگورو.
سچي پاتشاه آپ دي حضور اس ويلي کي
اَرداس، شبد پاٺي کي اَرداس. ڀُول چوک
معاف، تيري چرن کنو لا پاس. سک پڙهندي،
سڻندي سرڌت لاهي وند، سک هووي نام چت
آوي، گورو نانک نام چڙهدي کلا. تيري ڀاڻي
سربت کا ڀلا. واهگورو جي کي خالصا، سري
واهگورو جي کي فتح.

---

* کيرتن سوهلا جي پاٺي رات جو سمهڻ
وقت پڙهجي آهي.

ارداس

ایکواونکار سري واهگرو جي کي فتح

سري بھگوتي جي سهاء

وار سري بھگوتي جي کي پاتشاهی ۱۰

پرتھم بھگوتي سمر کےء گور نانک لئي دھیاء۔
پھر انگد گور، تي امر داس، رامداسي هوء سهاء،
ارجن، هر گوبند نو، سمرو سري هر راء،
سري هرکشن دھیائیئي جس ڈٹھی سب دکھ جاء،
تیغ بهادر سمریئي گهر نوند آوے دھاء،
دسوان پاتشاه سري گورو گوبند سنگھ جي مهراج
سب تھائیں هوء سهاء،

سمت سري اکال پورکھ جي کا دھیان دھر کے
بولو سري واهگرو ۔ سري گورو نانک دیو جي
کي چرن کملون کا دھیان دھر کے بولو

٢- ڏ ليئا مالڪؤ سڪ آلاپه ،
سنگ راڳني پانچئہ تا ٻه -
گونڊ ڪري اَر ڏٻؤ گنڌاري ،
گنڌري سي هٿي اُچاري -
ڌنا سري اي پانچئہ گائي ،
مال راڳ ڪئشڪ سنگ لائي -
مارؤ مست اَنگ ميوارا ،
پربل چنڊ ڪؤسڪ اُپارا -
دؤ ڪت آء ٻئرء ند گائي ،
اشت مالڪؤ سڪ سنگ لائي -

٣- ٻن آنٿوء هنڊول ،
ٻنچ نار سنگ اَشت سُت -
اَنهہ تان ڪلول ،
گائن نار ملاوهي -
ٻيلنگي ڏٻؤ ڪري آئي ،
ٻستني سندؤر سهائي -

راگ مالا

ایکو اونکار ستگر پرساد

۱- راگ ایک سنگ پنچ برنگن،
سنگ الاپہہ آٹھ نندن
پرتھم راگ بھیرؤ وی کرھی،
پنچ راگنی سنگ اچرھی -
پرتھم راگ بھیرؤ وی بلاولی،
پنتھیا کی گاوہ بنگالی -
پن اسلیکھی کی بھئی باری
ای بھیرؤ کی پانچؤ ناری -
پنچم ہرکھ دساکھ سناوہ،
بنگالم مدھ مادھو گاوہ -
للت بلاول گاوہی،
اپنی اپنی، اپنی بانت -
اشٹ پتر بھیرؤ کی، گاوہ گائن پاتر۔

٥- سڀ مل سري راڳ وهه گاوهه،

پانچهه سنگ برنگن لاوهه-

ٻيراري ڪرناٽي ڌري،

گؤڙي گاوهه آساوري-

تهه پاڇي سنڌوي اَلاپي،

سري راڳ سنگ پانچهه ٿاپي-

سالو سارڳ ساگرا،

اؤر گونڊ گنڀير-

اَشٽ پتر سري راڳ ڪي،

گنڊ ڪنڀ همير.

٦- کشٽم ميگهه راڳ وي گاوهه،

پانچهه سنگ برنگن لاوهه-

سورٺ گونڊ ملاري ڌني،

پن گاوهه آسا گن گني-

سرس اَهيرِي لئِي يارجا ،
سنگ لائي پانچ آرجا -
سوماند ياسکر آئي ،:
چندر بمب منگلن سهائي -
سرس بان آءُ آهه بودا ،
گاوهه سرس بسنت کمودا -
اشٽ پتر هيءِ کهي سواري ،
پن آئي دپک کي باري .

٤- کچيلي بت منجري ٽوڏي کهي اَلاپ ،
کامودي آءُ گوجري سنگ دپک کي تاپ -
کالنکا کنتل آءُ راما ،
کمل کسم چنپک کي ناما -
گنرا اءُ کانرا کليانا ،
اَشٽ پتر دپک کي جانا .

اُوچي سر سوُهڻ ٻن ڪيئي ،
ميگهه راڳ سڻ پانڇ چيئي -
ٻرا ٽ ر گجڻ ڪيدارا ،
جهاي ٽ رنت آءُ جلدارا -
ٻن گاوهه شڌڪر آءُ سهاما ،
ميگهه راڳ ٻترن ڪي ناما -
کهٽ راڳ ان گائي ،
سڳ راڳي ليس -
سڀي ٻتر راڳن ڪي ،
آنارهه دس ٻيس .

هيءُ پستڪ شري ٻچارام ساڌو رام
شري گڻيش پرنٽرس، الهاس نگر-٣. ۾ ڇپيو
۽ سندرداس مورجاڻي ٻمبئي واري ڇپائي
پڌرو ڪيو.